

Література

1. Семеренко М.М. Інформаційні технології в економіці. // Економічна держава 2008 рік №6 с. 36-41
2. Сербина Г.М. Інформаційні технології та інноваційна модель розвитку економіки. // Економіка та держава 2006 № 1 с. 45-48
3. Студілко Л.М. Розвиток інформаційних технологій в економіці України. // Актуальні проблеми економіки 2009 рік №1 с. 53-57

ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ГАЛУЗІ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Гандура І. І.
Керівник: Матвієнко О. Л.

АНОТАЦІЯ. У статті розглянуто питання ролі інформаційно-комунікаційного забезпечення в освітньому процесі, зокрема, при отриманні економічної освіти. Підкреслюється необхідність спеціалістів з економіки та значення інформаційних технологій у їх професійній діяльності. Подано інформацію щодо проблем та перспектив застосування ІКТ в освіті.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: інформаційне забезпечення, освітній процес, інформаційно-комунікаційні технології, економічна освіта.

I. ВСТУП. Сучасне суспільство, у якому інформація набуває ролі соціально-значущого ресурсу, потребує висококваліфікованих фахівців, які б вільно володіли інформаційно-комунікаційними технологіями та ефективно їх використовували б у своїй професійній діяльності. Для роботи у сфері економіки, сучасного бізнесу та адміністративного управління окрім фахових та спеціальних економічних знань необхідні знання на навички вільного володіння інформаційно-комунікаційними технологіями. Окрім кваліфікованих користувачів комп'ютерної техніки, сучасна економіка країни потребує фахівців, які б професійно займалися інформаційними технологіями та системами, могли б використовувати новітні програмні засоби або створювати нові програми для оптимальнішого керування економічними процесами.

II. ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ. В процесі навчання у вищому навчальному необхідно забезпечити розвиток у студентів системного мислення, усвідомлення необхідності застосування інформаційно-комунікаційних технологій та кібернетичні принципи до задач управління та прийняття рішень, до дослідження складних економічних явищ і процесів.

Перед викладачами вищих навчальних закладів стоїть складна задача навчити майбутнього фахівця з економічної кібернетики раціонально використовувати інформаційно-комунікаційні технології, їх технічні можливості та програмне забезпечення обчислювальної техніки при економічному аналізі, коли в якості первинної інформації потрібно застосовувати численні техніко-економічні і соціальні показники, нормативно-довідкові та інші вхідні данні. Також необхідно навчити студентів підбирати програмне забезпечення, яке б відповідало специфіці вирішуваних задач та реалізовувало би вибраний економіко-математичний метод, та в результаті обробки первинної інформації крім основних показників, видавав би й низку допоміжних чинників, які б полегшували інтерпретацію одержаних результатів.

III. РЕЗУЛЬТАТИ. Кожного року різні країни велику увагу приділяють місцю інформаційно-комунікаційних технологій у навчальних програмах, використанню ресурсів з мережі Інтернет, частці дистанційного навчання, змінам рівня інформаційно-комунікаційного оснащення та ресурсів у навчальних закладах, ставленні до даних технологій викладачів, студентів та батьків. Національні програми економічно стабільних країн Європи та світу проголошують впровадження програм розвитку ІКТ у сферу освітніх послуг як пріоритетний напрям. Адже необхідність досягнення достатнього рівня володіння сучасними інформаційними та комунікаційними технологіями є невід'ємною умовою відповідності сучасному ринку праці та суспільним потребам [1].

Питання інформаційного забезпечення освітнього процесу – це питання забезпечення належною комп'ютерною технікою, що потребує певних капіталовкладень, на яке сьогодні освітня галузь має небагато коштів. Крім того, створення єдиного європейського освітнього простору в рамках Болонського процесу істотно підвищує їхню роль в освіті, сприяє розвитку так званих відкритих університетів. В умовах інформаційного суспільства важливо навчити майбутніх спеціалістів вмінню користуватися інформаційними технологіями. Від успішного вирішення цього завдання визначальною мірою залежатиме розвиток країни і її місце у світовій спільноті [2].

Проблемна ситуація: українська освіта сьогодні відчуває нагальну потребу розробки та запровадження ІКТ відповідно кращим світовим зразкам, що є запорукою вагомому внеску у розвиток стабільності та прогресу вітчизняного суспільства, відповідності сучасним потребам ринку праці та мобільності.

Сучасне суспільство сьогодні характеризують не тільки як інформаційне суспільство, а більше як мережне, де важливу роль відіграє спілкування різних зацікавлених кіл через інформаційні мережі за

інтересами та потребами. Основними рисами такого суспільства є: децентралізація процесів управління, індивідуалізація навчання, незалежність від часу та простору, розвиток ІКТ навичок та вмінь приймати рішення тощо.

Обравши шлях на кардинальні реформи, входження до європейського освітнього простору, поліпшення якості освіти, українська освіта потребує приведення всіх її компонентів до загальноприйнятих світових стандартів, що відповідатимуть кращим світовим зразкам, в тому числі і у галузі застосування комп'ютерних технологій [3].

Впровадження в діяльність навчального закладу інформаційних технологій на сьогодні є пріоритетним напрямком реалізації державної освітньої політики. У рамках виконання Закону України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» освітня галузь почала активно модернізувати процес професійної підготовки фахівців різних спеціальностей, впроваджуючи інформаційні і комунікаційні технології та засоби навчання. Тут же відмічено, що Україна готує і має значну кількість висококваліфікованих фахівців з інформаційних технологій, економіки, менеджменту; у країні постійно зростає та поновлюється парк комп'ютерної техніки, сучасних систем та засобів телекомунікації, зв'язку; високою є ступінь інформатизації банківської сфери. Ці та інші передумови дають підстави вважати, що вітчизняний ринок інформаційних технологій перебуває у стані активного становлення та за певних умов може стати фундаментом розвитку інформаційного суспільства в Україні [4].

У педагогічній науці приділяється належна увага проблемі впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес. Науковими дослідженнями щодо використання комп'ютерної техніки та нових інформаційних технологій в освіті займаються такі вчені, як Р.С. Гуревич, А.П. Єршов, М.І. Жалдак, Ю.І. Машбиць, О.В. Майборода, В.М. Монахов, О.В. Спіаковський, П.В. Стефаненко, О.К. Філатов та ін.

Поняття “нові інформаційні технології навчання” з'явилося у зв'язку з розвитком інформатизації суспільства. Під цим поняттям розуміють комплекс навчальних і навчально-методичних матеріалів, технічних і інструментальних засобів обчислювальної техніки навчального призначення, методи і організаційні форми навчання, а також систему наукових знань про роль і місце засобів обчислювальної техніки в навчальному процесі, про форми і засоби їх застосування для підвищення ефективності діяльності викладача і учня [5].

Використання сучасних інформаційних технологій в освіті сприяє:

- розкриттю, збереженню і розвитку індивідуальних здібностей студентів, притаманного кожній людині унікального поєднання особистісних якостей;
- формуванню пізнавальних інтересів, прагнення до самореалізації студентів;
- забезпеченню комплексності вивчення явищ дійсності, нерозривності взаємозв'язку між природознавством, технікою, гуманітарними науками і мистецтвом;
- постійному динамічному оновленню змісту, засобів, форм і методів процесів навчання і виховання [6].

IV. ВИСНОВКИ. Огляд ситуації про необхідність інформаційно-комунікаційного забезпечення при підготовці фахівців у економічній галузі дає нам підстави говорити про останні тенденції та окреслити певні перспективи:

- застосування інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі професійної підготовки майбутніх фахівців з економіки в Україні потребує подальшого удосконалення та адаптації до сучасних умов економіки та ринку праці в Україні;
- важливість розвитку та впровадження в систему освіти нових, особистісно-орієнтованих інформаційно-комунікаційних технологій в освіті є незаперечною у контексті швидкоплинних процесів розвитку технологій, виробництва, змін у економіці та соціальній сфері життя країни;
- розбудова технологій та засобів застосування електронних приладів та мереж, розвиток та впровадження проблемних методів навчання, креативного застосування інформаційно-комунікаційних технологій значно підвищать мотивацію студентів та професійні навички педагогів у сфері економічної освіти.

Література

1. Морзе Н. В. Моделі ефективного використання інформаційно-комунікаційних та дистанційних технологій навчання у вищому навчальному закладі [Електронний ресурс] / Н. В. Морзе, О. Г. Глазунова // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2008. – №2(6). – Режим доступу до журн.: <http://www.ime.edu.ua.net/em6/emg.html>.
2. Качурівський В. О. Формування елементів інформаційної культури під час вивчення дисциплін професійної підготовки // Наука і методика: Зб. Наук.-метод. Праць. – Вип. 13. – К.: Аграрна освіта, 2008. – С. 27 – 30.
3. Овчарук О.В. Рівний доступ до ІКТ в освіті – стратегічний напрям освітньої політики: проблеми та перспективи [Електронний ресурс] / О. В. Овчарук // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2009. - №2. – Режим доступу до журн.: <http://www.ime.edu.ua.net/em7/emg.html>.
4. Закон України „Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки” // <http://zakon.rada.gov.ua>.
5. Архіпова Т. Л. Інтелектуальні інформаційні системи в економіці та освіті / Архіпова Т. Л. // Інформаційні технології в освіті. – 2009. - №2. – С. 8-12.

6. Смілянець О. Г. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці фахівців з економічної кібернетики / О. Г. Смілянець // Інформаційні технології в освіті. – 2009. - №1. – С. 156-160.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ПІДПРИЄМСТВА

Піщенко І. О.

Науковий керівник: Киш Л.М., к.е. н., доц.

Анотація. У статті розглянуто питання впровадження сучасних інформаційних систем як інвестицій в розвиток підприємства, охарактеризований сучасний простір підприємств, його значення для зовнішньоекономічних відносин. Запропонована концепція взаємовпливу розвитку інформаційних систем та підприємництва в цілому.

Ключові слова: організаційна культура, інформаційне забезпечення, формування інформаційного простору, комунікації, аналітичний інструментарій, розвиток підприємства, оцінка розвитку підприємства, моделювання розвитку підприємства, інструменти та інформаційні технології оцінки та моделювання.

1. Вступ. Інформаційна революція призвела до фундаментальних змін в економіці і суспільстві. Відомі дослідники Інтернету відзначають трансформації в усіх сферах суспільства. Особливістю досліджень мережевого середовища є деяке випередження практики теорією, а також окремі дослідження фахівців з інформаційних технологій, економістів, соціологів, психологів, підприємців-практиків тощо.[3, с.10]

Сучасний стан інформаційних технологій диктує свої методики організації бізнес-процесів, які дозволяють змінювати бізнес-процеси, і навпаки, економічні процеси знаходять своє відображення у методиках інформаційних систем і змінюють їх. Аналіз відомих наукових праць навпаки показав, що існує «підхід від програмістів» і «підхід від управління» до автоматизації бізнес-процесів. Мережева ринкова економіка породжує новий підхід до побудови як бізнес-процесів, так і інформаційних систем. Паралельний аналіз бізнес-процесів компанії та існуючих інформаційних систем; врахування критеріїв впровадження інформаційних систем дозволяють знайти оптимальну форму і зміст як для структури організації управління, так і для інформаційної структури. В ідеальному випадку моделі бізнес-процесів та інформаційних систем повинні збігатися або перекриватися. Але на практиці це не так і тільки переплетення двох методологій може дати дійсно позитивний результат.[1, с. 40]

2. Постановка завдання. Мета статті – аналіз відомих концепцій побудови інформаційного простору підприємства з точки зору ефективності для розвитку підприємства, висвітлення інформаційних потреб та особливостей інформаційного забезпечення в процесі формування організаційної культури підприємства, формуванні цілісної картини використання сучасних інформаційних технологій для оцінки та моделювання розвитку підприємства, розгляді питань щодо використання АІСУ як ресурсу підвищення ефективності внутрішнього контролю підприємства та розробка пропозицій щодо їхнього подальшого розвитку.

Головне завдання інформаційних систем у виробничих галузях економіки – не залишати «неоцифрованою» жодну категорію інформації, так чи інакше пов'язану з виробничим циклом товару. Для цього необхідно знати все, отримувати інформацію звідусіль. Багато зарубіжних компаній забезпечили інтеграцію внутрішніх систем із дистриб'юторами, постачальниками, працюють у напрямку інтеграції управлінських систем безпосередньо з виробничими лініями шляхом використання єдиних форматів даних і протоколів. Налагодження узгодженого електронного обігу інформації між підприємствами надасть можливість контролювати процес товарообміну, максимально вивільнити задіяний капітал за рахунок зменшення виробничих запасів. За різними оцінками надлишкові запаси, наприклад, у світовому автомобілебудуванні сьогодні становлять від 230 до 700 млрд. дол. США. Задля вирішення цієї проблеми і впровадження ефективних інформаційних систем на підприємстві необхідно затратити частину активів, що знаходиться на рахунках чи в резервах.

Для прикладу, за оцінкою керівництва підприємств Київської області витрати на інформацію на підприємствах повинні становити 10-15 % від загального обсягу витрат, а в деяких випадках навіть значно більше. Разом з тим реально підприємства на інформацію витрачають менш 10 % валових витрат. Винятком є підприємства, основною діяльністю яких є робота з інформацією.

Фінансовані державні витрати країн Європи на створення інформаційних технологій та програмних продуктів протягом 2005-2009 рр. становлять щорічно: у Німеччині – 13-15 млрд. євро; Велика Британія – 12-14 млрд. євро; Франція – 10 млрд. євро; Італія – 5 млрд. євро. Якщо порівняти державні витрати України на інформатизацію з іншими країнами Європи, то можна сказати, що вони склали 1/20 частини державних витрат Іспанії або Португалії, були у 30-50 разів менші за витрати Австрії або Фінляндії.

Основне завдання процесу інформування полягає в чіткому визначенні політики, мети і стратегії, пов'язаних з формуванням ОК, оскільки кожен працівник повинен розуміти свою мету і власну роль у її досягненні. Надзвичайно важливо, щоб інформація про результати роботи, досягнення, плани та перспективи розвитку, конкретні переваги і місце на ринку, цільових споживачів та їхні потреби, зміни, які плануються,